

1914-12-17

AFSENDER

Augusta Pedersen

MODTAGER

Agnete Skovgaard, Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Lille Veum, Brørup

Arkivplacering:

Mappe 86 nr. 63

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Det er et vers som i mange år
har glædet mig, uden at jeg dog
vel forstod det. Nu synes jeg at
forståelsen er kommen, og det med,
endnu mere glæde.

Det er en af Grundtvigs mange
mange vejvisere her til dette
oplysningens danske, kristne,
dejlige land som har aldrig
blive træt af at synges om.

Lys er oprundet, stå op og bliv klar!

Ja, det er vort lys i verden:

Vor jid og vor glæde af lys og her
oplysning skal vokse fra jorden,
Vokse, som barnet i trykken nedlagt
evigheds solen i strålte svæbet
langsomt udvikle den himmelke

klare med sig både bølgen og vort
klarheden nå ad forklarelovens
vej!

Jeg ved ikke om dette nu er i
betragtning her ad hvad du mente
jeg skulde "svare på" - men det
kan man i hvert fald ikke blive
andet, og mere er det ikke ordeligt
jeg skriver om, for denne vis
har ingen ende!

Ia' fattige end ordene falder
om er jeg glad ved at skrive
om dette der er mig klart.

Men videlig plags jeg nogen med
det.

Mon vi skulle se Peter og Peter
i juletiden! Han talte lidt om
siddat, at de måske kom.

Tak for eders julebrev.

Og Gud vede bødene for os i
al denne store uredelighed
sa' vi ma' gå ind i et nyt
hvor han endnu bedre kan gå
ad i tale, end i det forrige.

til forældrenes og ungdomstidens
lyse drømme og tanker.
Ikke mindet den venlige og blide
hånd, der hjalp mig til at få lyst
til at leve videre. Jeg har
oftest allesteds i mod. Og: altid har til
vores folk, men fandt dog, altid mere,
ægte grund under dem.

Eller ikke må du tro vi - som
vi ikke lever i hovedstaden - er uvidende
de om det hele. Der særlig i denne
tid er kommen for dagen i vor handel
o. s. v. I ordene I det eks. kong. Nærings-
tilsynet for de store hoteller og til
om natten, som jeg ofte fortæller forhen
- og hvordan vi har brugt sørg ved
bedsteforældre om. m. m. mere.

Men når tænker jeg på, hvordan det
står til i mig selv. I mellem kan
det jo synes en helt usmulelig
at Gud kan finde noget som helst
gode inde i den ganske urendelige
som findes der. Og så tror jeg
dog, at der er noget, som kan
sin urendelige måde holder lid i
og som kan i sin kære kan og
vil gøre noget ud af.

Lille Vium 17/12 14.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 86 Nr. 65

Kære Loakum og Agnete

Tak for det dejlige billede af
Morten Christen.

Nu har jeg set den lille bog
til boldakone, og jeg er glad ved
billedene. Jeg kunne nok lide at
se dens modtagelse ~~og~~ begravelse.
- ja jeg tænker særlig på en ung
mand der netop skrev hjem om
en hule han havde været med at
lave derinde, og den en god dreng
der havde hele sit hjem med sig i
tankerne, og som gad sig Gud i volds
stedlig og stille.

Gad I to nu hvor so, skulle
jeg sige eder meget det vedt for,
men det er ligesom alt for godt
til at skrive om.

Et kan jeg sige: aldrig har
jeg været blandt trævogne, danske
folk som nu i disse alle dage
i Hadesens egne og Sundevel.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Jeg synes de gør os så underligt til skamme.

Og så har folk herhjemme talt om at det nu under krigen var ved at blive tynde derude. Ellers ved grænsen er der gjort mange luse ord derom. De mange kedtshandler og handelsfolk har i mange måder ventet til gaar. Endog det, at Hr. P. Clausens overgaaen var godt forværet i tysk hæd, så blandt andet Hr. Selvest Mr. Mollisen har fortalt med den end.

"Det var, hordire end alt det andet da vi horte hvad kaster I havde om os i Danmark" sagde Marie Færdig i Stubbekøns til mig.

Selvfolgelig er der ogsaa meget lidt folk derude så vel som herhjemme; mange var overvældet af proclamaens fremgang, mange ser mest på skones miste fordel, og mange, særlig nedre ved Sjællandsgrænsen, ejer jeg hvoften modværdig eller fortid — eller ~~hvoften~~ ^{græsten} god.

Jeg var sammen med en god mand (altså) som fortalte om hvordan det gik til i den vægtside hvor han var, hvor under mest den slags folk var samlede.

George 20 1870 mager og 2000 osv osv *
Ja, det var ikke min agt at skrive - det er så helt endeløst mig jeg kommer ind i alt det. Men I kan nu ander og jeg er faktisk rimeligvis for at være så underligt knyttet til den del af vort folk der har det været og bedst. *

Jeg var i mange korte-vejs rejser. Og som de kunde synges! Og jeg havde mange dejlige breve fra Soldater - det færdede og bedst i dem kommer ikke i ansættelse heldigvis. Og så hvis dem læst under smit og fæser, det forstået I er meget helt andet.

Dit brev, Joakim, gjorde mig glad, selv om du ikke synes du magtede det. Jeg skrev straks noget igen til dig, men sendte det ikke. Jeg magter vel endnu mindre at skrive om sådant. Men hvis du synes - (jeg fælte lidt af det) - at jeg ligesom har oppe i skyerne med mit håb og min bød på "Lammets bykke" - så trænger jeg til at sige, at det er gennem karakt, ^{fortid} jeg nu bærer en gammel konge er kommen tilbage

Og sådan tror jeg ogsaa det er
med vort folk, netop som dansk
folk. Det er jo dog bare det, om
hvis froit er derinde, det gælder
Saa skal nok Guds kraft, ogsaa paa dansk
maade - fuldkommes i vor skrobelighed.

"Er nu da alle døde, i Norden som i Ost,
hvis tungen kunde gløde, af lyset i min vis,
med Kunstens tidlige øiet, jeg skaber mig af Høiet,
trods hele verdens rej.

Jeg skaber ordet - tungen, jeg skænkes størst
jeg vækkes sjæle-hunger, jeg løses tryllebind;
ved hjerter at omskabe, jeg vises i det hvide
jæst højden af Guds Kunst. " "

Saa jeg nu er kommen om paa et
andet ark skal du og Aquete dog
hvis noget søi koint fra et hjem
der ned. Jeg kender dem ikke, men
Marie Tivisk (Estis Treis svigermoder) fortæller
mig det.

De havde to sønner med, fra det hjem,
endelig havde de haft bes fra den
ene, han fortalte hvordan han, ~~Sode~~
trækkende med en flok kvæg, var

Kommen gennem, edles fortjen-
vinthave, hvor de store dejlige
Auer hang så modne udover.
og så måtte han tænke: Lov du
kunde blive tom en sådan anden
Auer inden høsten kommer for dig.
Næste dag fik de bes om at han
var falden. Og senere en dag, og
hvor i de kunde se hvor han havde
lidt, men også hvor han havde
Lundt Gud. Og M. F. sagde at
moderen var så fuld af tak til
Gud så hun endnu blev ikke havde
plade til sorgen og smert.

Jeg ville flere dernede som
havde set eders M. C.

Jörn Erikson unge kone, Soretha
fra Hørsmølle (Jens Ring kendes
herde) blev da så bedrøvet da hun
hørte det var hann de var død,
hun kendte ham fra sidste vent
i København.

Vi er jo nu så langt ind under
jul så jeg kan sende julebrevet
med ~~her~~.

Skal I nu end savne de to i
eders kred, så har de vist dog i grund
aldrig siddet jer nærmere end de
kan det nu, Og I vil få at mærke
hvor eders venner både dem langt
borte og nær ved, vil flække om jer.

Der var meget i dit brev jeg gerne
en gang i en god stund vilde
tale med dig om, og ønske den kun
komme; men det vigtigste for os
alle som håber på en ny dag, bliver
nok hvad min gamle bror Johannes
skrev til mig forleden og som jeg
sender med ham — at „sidde ~~til~~
roligt i Jerusalem og vente på
Guds time, — roligt som de omni-
bolger på Langøernes dybe hav, der
ustanseligt følger mod rygten på
evighedens land.“

Vær Joh. Th., al kan gaa
sig tid til at få Peters
med herud, vi trænger til
at se dem.

Vi skide haft dobbelt så mange
af de julehilsener trykt, der
river bost og der er ikke tid
at trykkes ny i dette år.

Godelig jul!

August 1864
Møppe 86 Nr. 634

SKOVGAARD-MUSEET

Må indbrygte hos Komme i eders postkasse.